

[Ministeren for nordiske anliggender]

de, noget, der giver virkelig lyst til fortsat arbejde.

Må jeg sige til hr. Anker Jørgensen, at de stigningstakter, jeg nævnte i mit indlæg, er reale stigninger ud over pris- og lønreguleringerne.

Jeg vil godt sige til fru Margrete Auken, som var inde på bl.a. musefældeklausulen, at det nye jo ikke er at udbrede musefælden til hele systemet. Det er hensigten at søge stigningerne i de danske bidrag til det nordiske arbejde fordelt jævner over rammerne, end det er tilfældet nu, og så skulle resultatet netop blive, at den efterlyste frihed til at vise initiativer også er til stede.

Jeg deler ikke fru Margrete Aukens pessimistiske syn på det nordiske samarbejde. Jeg deler heller ikke fru Margrete Aukens hårde kritik af det nordiske samarbejde og regeringens manglende positive vilje, men jeg mærkede jo meget klart bag de stærke ord en meget varm kærlighed til det nordiske. Det var på den baggrund, for om muligt at gøre det nordiske samarbejde endnu bedre, de stærke ord kom frem, og så er det jo ikke så ringe endda.

Det er da rigtigt, at vi ikke skal falde i søvn i det nordiske samarbejde, selv om det går godt og der er tendens til en effektivisering og en vitalisering. Derfor har jeg selvfølgelig også noteret de udtalelser, fru Margrete Auken er kommet med, til efterprøvning.

Fru Aase Olesen var inde på formen for debatten her, når beretningen er fremlagt. Jeg er mig ikke bevidst, at jeg skulle have udtrykt et bestemt syn på en bestemt form for modtagelse af denne beretning. Om det skal være en redegørelsesdebat, en forespørgselsdebat eller som her en førstebehandling, er for mig ikke det afgørende. Det afgørende er, at vi får en drøftelse af sagen, og det er det, vi har givet udtryk for. Jeg har også givet udtryk for, at hvis man ønskede denne form, så var jeg parat til at komme med en redegørelse som den, jeg er kommet med.

Så nævner fru Aase Olesen spørgsmålet om sprogkonventionen og spørger: kan det da være rimeligt, at vi skal blive ved med at afvente? Hertil må jeg sige, at betingelserne for, at vi kan få gennemført sprogkonventionen, er ændringer i retsplejeloven og i forvaltningsloven. Disse forslag om ændringer er fremsat her i folketinget. Så snart de er vedtaget, er hindringen for, at vi kan gen-

nemføre sprogkonventionen, borte. Hvornår den så kan komme til at gælde i nordisk sammenhæng, er Islands afgørelse. De mangler stadig væk at gennemføre den; men det er vores fornemmelse, at det vil ske ret snart.

Hr. Nør Christensen var inde på problemerne omkring spørgsmålet: skal man dog altid være enige i nordisk sammenhæng? Hertil må jeg jo sige, at lige så vel som Danmark andetsteds fastholder retten til at sige nej til en ting, er det givet, at den samme ret selvfølgelig ligger i det nordiske samarbejde, og den vil vi fastholde lige så stærkt her som et andet sted. Men for øvrigt er det ikke det store problem, for hvad ville man egentlig gøre, hvis man fra fire medlemsstaters side påtvang en femte stat en ordning, som den var imod? Så ville vi nok lægge gift for det nordiske samarbejde.

Samtidig må jeg sige, at jeg ikke mindst i forbindelse med etableringen af sekretariatet hernede har oplevet nogle holdninger, som kunne være vanskelige at få harmoniseret. Der har vi mødt en helt enestående vilje til at bøje sig og acceptere synspunkter, som vi gjorde gældende fra dansk side, for at vore ønsker med hensyn til dette sekretariat kunne opfyldes. Man kan altså bøje sig langt imod hinanden, og derfor tror jeg, at den ordning, vi har, er ganske glimrende.

Må jeg lige benytte denne lejlighed til at sige, at nu da sekretariatet snart er ved at kunne fungere fuldt ud, er der en beundring og en taknemmelighed i de nordiske lande, og den vil jeg også bringe videre til de parlamentarikere her i salen, som har dannet baggrunden for, at de økonomiske muligheder kunne være til stede.

Foreningen Norden er jo det folkelige grundlag for parlamentarikernes arbejde, det var hr. Nør Christensen inde på. Jeg føler i den forbindelse trang til at takke Foreningen Norden for det kæmpearbejde, den udfører på folkeligt plan, og samtidig også for det samarbejde, der er mellem Foreningen Norden og ministeriet for nordiske anliggender.

Fru Dorte Bennedsen chokerer mig fuldstændig. Jeg føler mig i øjeblikket nærmest lammet over den oplysning, jeg fik her. Jeg kendte den ikke. Jeg har i over 10 år været med til at arbejde for denne sag. Så oplevede vi det glædelige sidste år, at den blev gennemført. Jeg er fuldstændig desorienteret over, at man nu med begrundelsen »ikke